

Ummatun ‘azîmatun - ett stort folk!

Inledning

Kära läsare, många som kritiserar islam påstår att muslimer är ett folk som har en blind tro, det vill säga att de bara ärvt sin tro av sina förfäder utan några som helst fakta eller överväganden. De har endast en personlig övertygelse, säger de, som inte kan verifieras av oberoende källor. Men inget kan vara mer felaktigt, muslimer idag och från första början har aldrig varit några elektriska robotar som programmerats från tidig barndom att blint följa sina förfäders religion (se Koranen 2:170). Utan de fann den rätta vägen genom kontemplation och studier över Guds skapelse och vägledning.

Låt oss nu ta en titt på ett av de fakta, bland många tusen, som ingen sanningsenlig person kan förneka. Det kanske kommer som en ren överraskning för de flesta när jag nu kommer att använda mig av Bibeln för att styrka Profeten Muhammeds autenticitet. Många har tyvärr den felaktiga bilden av muslimer att de hellre vill se Bibeln brinna än att faktiskt studera den.

Profetia om Profeten Muhammed i Toran

Gud den Allsmäktige lär muslimerna, genom Koranen, att Profeten Muhammed omnämns i Toran. *Tawrâh* som den heter på arabiska uppenbarades för profeten Moses och spår av den finns än i dagens fem första böcker i Bibeln dvs. Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri och Deuteronomium. Gud säger i Koranen angående löftet om Muhammed i Toran:

...och Min nåd skänker Jag dem som [...] följer Sändebudet, den olärde Profeten, som de kan finna omnämnd i sina egna [Skrifter], i Tora och Evangeliet.

(Urskillningen 7:157)

Vi tittar i Toran, närmare bestämt Bibelns första bok dvs. Genesis (Första Mosebok), för att försöka hitta löftet om Muhammeds profetskap. I sjuttonde kapitlet tas en medryckande berättelse upp där en fångslände profetia ingår. Berättelsen börjar med att Abraham får en son med sin hustru Hagar och därefter ger Gud sonen namnet Ismael eftersom Han hörde Abrahams bön om en son. När nu sonen är född ger Gud Abraham ett löfte som kommer att bli ett stort mirakel för hela mänskligheten och den profetia som vi ska undersöka. Gud säger nämligen i Bibeln:

Men angående Ismael har jag också hört din bön. Se, jag skall välsigna honom och göra honom fruktsam och föröka honom mycket. Tolv hövdingar skall han få till söner, och jag skall göra honom till ett stort folk.

(Genesis 17:20)

Detta är en mycket viktig profetia, så låt oss först och främst analysera och komma fram till vem som är dessa välsignade ättlingar till Ismael. De ättlingar som blev lovade av Gud att bli till ”ett stort folk”.

Vem är Ismaels ättlingar?

Jan Hjärpe, professor i islamologi vid Lunds universitet skriver i sin bok *Araber och arabism* :

Den läsare som är något bevandrad i den bibliska historien vet att den gamla berättartraditionen, återgiven i Första Mosebok, förknippar arabernas härstamning med Abraham, Hagar och Ismael. (s. 18)

Bibeln är klar och tydlig i att arabernas anfader var Ismael. Professor Hjärpe fortsätter i sin bok med att berätta hela historien om Abraham och Hagar genom att citera bland annat Genesis 17:20 (profetian). I sitt grundliga studium om arabernas ursprung tar han upp det hebreiska ordet ‘*arâb*’ (se Jesaja 13:20 och 21:13) och konstaterar att det i Bibelns språkbruk betecknar beduiner och nomadstammar i öknen. Med andra ord hade Gud lovat att han skulle göra araberna till ”ett stort folk”.

b) Tillhör Profeten Muhammed Ismaels ättlingar?

Det finns ingen idag, lekman eller professor som säger att Muhammed aldrig var en arab. Detta är ett faktum utan några som helst tvivel. I ett känt uttalande (*hadîth*) säger Profeten Muhammed följande om sin släkttavla:

Gud utvalde Ismael från Abrahams barn, och Han utvalde Kanâna från Ismaels barn, och Han utvalde Quraysh från Kanânas barn, och Han

utvalde Hâshim från Qurayshs barn, och Han utvalde mig från Hâshims barn.

(Sahih Muslim, 2/245; Tirmidhi, 2/201)

Här framkommer det väldigt tydligt från Profeten Muhammeds egna ord att han är en av Ismaels ättlingar.

När vi nu har konstaterat att Ismaels ättlingar inte är några andra än araberna och att Profeten Muhammed ingår i denna släkttavla, så ska vi nu titta på hur araberna levde innan de blev ”ett stort folk”.

Jâhilîya - okunnighetens period

Araberna kallar denna period för *jâhilîya* vilket betecknar den förislamiska tiden då arabernas moral och etik var som lägst. Avgudadyrkan rådde och vidskepelse förmörkade deras sinnen. Stridande stammar och klaner var normen och de sågs av andra folk som väldigt primitiva i sin utveckling. De hade gått så långt ner i mörkrets avgrunder att de utförde de mest avskyvärda handlingar som mänskligheten någonsin skådat. En av dessa handlingar, bland tusen andra, var att vissa arabiska stammar brukade begrava sina flickor; levande. Muhammed Knut Bernström ger i sin tolkning av Koranen två följande förklaringar till varför denna barbariska sed utövades:

1. Oron som väcktes över att för många kvinnor skulle leda till ekonomiska bördor.
2. Tanken över att få uppleva förödmjukelse om ens dotter skulle bli bortrövad av en fientlig stam.

Men Gud Den Nåderike uppenbarade Sin vilja för Profeten Muhammed och började därmed uppfylla Sitt löfte om att göra araberna till ”ett stort folk”, ett folk som inte längre skulle utföra denna bestialiska handling. Den Allsmäktige förkastade inte bara handlingen som sådan utan även blotta tanken av att man skulle känna avsky vid nyheten om en dotter. Gud säger:

Då någon av dem får höra den glada nyheten om en dotters [födelse], mörknar hans uppsyn och vreden kokar i honom; han drar sig undan människorna på grund av denna [för honom] dystra nyhet [och han överväger] om han skall behålla barnet trots förödmjukelsen och skammen eller begrava det i jorden. Hur vedervärdigt är inte deras sätt att [tänka och] döma?

(Biet 16:58-59)

Ett jämlikt och rättvist folk

Om vi förstår innebörden av frasen ”ett stort folk”, måste det betyda ett folk som har ett jämlikt och rättvist samhälle, och ett folk som tror på Abrahams, Ismaels och Isaks Gud, Den Ende Guden, så uppfylldes även denna betydelse av profetian med Profeten Muhammeds ankomst. För Gud säger:

Ni utgör det bästa samfund [folk*] som fått uppstå [bland och] för människorna: ni anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och ni tror på Gud.

(‘Imrans ätt 3:110)

Den f.d. nunnan Karen Armstrong instämmer i att Koranen lär ut ett rättvist och jämlikt samhälle och att araberna tog detta på största allvar, det vill säga att de praktiserade det. Armstrong skriver i sin bok:

Som vi har sett lär Koranen att det är alla fromma människors plikt att verka för ett rättvist och jämlikt samhälle, och muslimerna har tagit sin politiska kallelse på största allvar. (Historien om Gud, s. 180)

Låt oss nu titta på frasen ”ett stort folk” i betydelsen av **ett förenat folk** som inte längre är uppdelat i olika stammar. Lyckades Profeten Muhammed att uppfylla även detta perspektiv av profetian?

Ett förenat folk

Efter att vi tidigare konstaterat att araberna aldrig hade varit **ett** folk under okunnighetens period (*jâhilîya*), så ska vi nu titta på profetian ur perspektivet av ett förenat folk. Som vi nämnt förut hade Gud sagt i Bibeln:

---

* Muhammed Knut Bernström har i sin översättning av Koranen valt att tolka det arabiska ordet *ummatun* med det svenska ordet ”samfund”. Men ordets innebörd kan även ha andra nyanser och kan således översättas till en rad olika svenska ord bl.a. till ”folk”. Att ordet *umma* kan översättas som ”folk” styrks även av doktoranden Pia Karlsson. Hon skriver nämligen följande i sitt avsnitt ”Islam tar plats - moskéer och deras funktion” i boken *Blågul islam?*:

I Koranen används ordet *umma* för att beteckna ett folk, en nation eller grupp människor som har samma religion. Den muslimska *umman* syftar på det samfund som skapades i och med att Muhammed och muslimerna utvandrade från Mecka till Medina... (Blågul islam?, s. 197)

I den arabiska utgåvan av Bibeln lyder översättningen av frasen ”ett stort folk” som *Ummatun ‘azîmatun*. Ännu ett bevis på att ordet *umma* kan översättas som ”folk”. Jag har därför valt att lägga in parentesen ”folk” för att inte missförstånd skall ske med det gängse ordet ”samfund”.

...och jag skall göra honom till **ett** stort folk.

(Genesis 17:20)

När och vem var det som förenade araberna till **ett** stort folk? Har detta skett under arabernas historia eller är det en profetia som väntar på att få uppfyllas? Svaret, är att det har redan skett och historiker som orientalister är alla överens om det. Låt oss få se vad Karen Armstrong, en f.d. romersk-katolsk nunna har att säga om vem hon och hennes kollegor anser vara den man som lyckades förena alla de olika stammarna till **ett** folk (*umma*):

Muhammed var en sällsynt begåvning. När han dog 632 hade han lyckats sammanföra nästan alla Arabiens stammar till **en ny enad gemenskap** eller *umma*. Han hade tillfört araberna en andlighet [...] som frigjort sådana maktreserver att de inom ett sekel hade upprättat **ett** imperium, som sträckte sig från Himalaya till Pyrenéerna, och grundat **en** unik civilisation [min fetstil]. (Historien om Gud, s. 158)

Även Gud bekräftar att araberna nu var **ett** folk efter den fiendskap som hade rått mellan dem:

Minns Guds välgärningar mot er: fiendskap hade rått mellan er, men Han lät [viljan till] försoning tränga in i era hjärtan och med Hans välsignelse blev ni bröder.

(Imrans ätt 3:103)

Profeten Muhammed var den förste och ende under arabernas långa historia som lyckades förena alla stammarna i en gemenskap som de aldrig förr hade skådat. Guds profetia hade gått i uppfyllelse genom Muhammed. Nu hade alla araber blivit bröder och systrar, och striderna mellan klanerna hade upphört. Gud bekräftar detta löfte i Sitt slutliga budskap; Koranen:

”Muhammed
var en sällsynt
begåvning.”

[Karen Armstrong]

[Troende!] Detta ert samfund [folk] är i sanning **ett samfund** [folk] och Jag är [allas] er Herre. Dyrka därför Mig!

(Profeterna 21:92)

Abrahams och Ismaels bön i Koranen hade nu uppfyllts. Den löd som följer:

Herre! Gör att vi underkastar oss Din vilja och gör våra efterkommande till **ett samfund** [folk] av [människor] som underkastar sig Din vilja.

(Kon 2:128)

Men deras bön hade inte slutat där utan de båda hade även bett om en man som skulle förkunna den rätta läran och detta skulle visa sig vara Profeten Muhammed:

**”Denna [Skrift]
är ingenting
mindre än en
påminnelse till
alla folk.”**

[Koranen]

Låt ett sändebud uppstå bland dem, [en man] ur deras mitt - som framför till dem Dina budskap och undervisar dem i Skriften och i [profeternas] visdom och som renar dem [från avgudadyrkans synd]. Du är den Allsmäktige, den Allvise.

(Kon 2:129)

Vi kan nu konstatera att om man studerar frasen ”ett stort folk” ur två olika perspektiv så kommer man fram till att den ende som har lyckats uppfylla dessa två meningar är

Profeten Muhammed. Frågan som nu kommer på tal efter att vi har fått se profetian gå i uppfyllelse är: Är det då inte vårt ansvar och skyldighet att svara på följande kallelse?

...lyssna [till Muhammads ord]; ett plågsamt straff väntar dem som förnekar sanningen.

(Kon 2:104)

Måste jag vara arab för att tillhöra detta stora folk?

Absolut inte! Gud hade lovat att han skulle förena araberna men han hade inte lovat att det bara skulle innefatta araber. Detta är en stor skillnad som man inte får ta miste på. Gud säger Själv i Koranen att Profeten Muhammed är ett sändebud till alla folk...

Vi har sänt dig [Muhammad] enbart som [ett vittnesbörd om] Vår nåd till alla folk.

(Profeterna 21:107)

...och att Hans Heliga Skrift är ett budskap till alla folk:

Denna [Skrift] är ingenting mindre än en påminnelse till alla folk.

(Sad 38:87)

*Må Gud den Allsmäktige
acceptera detta arbete
och må Han öppna människornas förstånd
med det!
Amîn!*

Källförteckning

Armstrong, Karen, [1998], Historien om Gud, Forum, tredje tryckning.

Hjärpe, Jan, [1994], Araber och arabism, Rabén Prisma.

red. Svanberg, Ingvar och Westerlund David, [1999], Blågul islam?, Nya Doxa